

rigtigt, bør Rygtet slaas ned; thi det vil ellers uden Grund forværre den Stilling, den højtærede Finansminister staar i. Jeg vil da paa ny anbefale, at vi, naar Sagen slutter, lade den gaa til et Udvalg.

Wenzel Neergaard: Da jeg første Gang havde Ordet, opfordrede jeg den højtærede Finansminister til at udtale sig om og muligt berolige dette høje Ting med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorvidt de haarde Vilkaar for dette Laan i hans Øjne betød en Forringelse af Danmarks Kredit i Udlandet eller kun vare en Følge af det strammere Pengemarked, som faktisk er til Stede i Øjeblikket. Det glæder mig selvfølgelig, at den højtærede Finansminister udtalte, at det var hans Indtryk af de Forhandlinger, der vare førte, at nogen Tale om Svækkelse af Landets Kredit var der ikke. Men skønt jeg ikke underkender Betydningen af de Eksempler, den højtærede Finansminister anførte for at paavise dette, idet han henviste til det norske Statslaan og til den mislykkede Emission af forskellige andre Laan, skal jeg dog sige, at fuldt ud overbevisende virkede det ikke paa mig. Jeg haaber imidlertid, at det her er den højtærede Finansminister, der har Ret i sin Betragtning. Naar jeg siger, at den højtærede Finansministers Udtalelser ikke virkede fuldt ud overbevisende paa mig, er det, fordi jeg maa se disse Udtalelser paa Baggrund af en anden Bemærkning, den højtærede Finansminister fremsatte i sin Tale. Da han nemlig talte om det heldige eller uheldige i at laane et mindre Beløb, end der har været Tale om før — det er desværre ret stort alligevel — eller at gaa til et Statslaan af omkring 100 Mill. Kr., udtalte den højtærede Finansminister, at et Laan af den Størrelse, vi her staa i Begreb med at optage, vejer tungt i Forhold til vort Indbyggerantal og tungt i Forhold til vor Statsgæld, og et endnu større Laan vilde selvfølgelig i saa Henseende veje endnu tungere. Det vil altsaa sige oversat paa Dansk, at i Udlandet takserer man den Statsgæld, vi have, i Forhold til vort Lands Størrelse og hele økonomiske Situation til nu at have naaet en saadan Højde, at det er vanskeligt for os at laane det, vi i Øjeblikket have ønsket at laane. Det betyder i Virkeligheden denne Udtalelse, og det er efter min Mening et Memento til os, et Memento, der dog kan virke i nogen Maade til Gavn, hvis vi tage os det ad notam. Det er ganske sikkert, at naar en Mand kommer i den Situation, at han i høj Grad ønsker at laane mere, end han kan laane, er det, fordi andre i alt Fald hyppigt se klarere paa hans

Forhold end han selv og vurdere hans Situation som en saadan, at han ikke er sikker. Det er i Virkeligheden dette, der i nogen Maade foreligger her, og selv om den højtærede Finansminister har Ret i, at han under disse Forhandlinger ikke har faaet dette Indtryk, tror jeg, man herhjemme vilde gøre klogt i at opfatte den Situation, vi ere i, de ualmindelig haarde Vilkaar, vi nu maa underkaste os, som et Memento til os. Og jeg haaber, at de Herrer fra de forskellige Partier, der nu have været enige med mig i at udtale, at dette var i Virkeligheden ikke langt fra at være ydmygende Vilkaar for os, ogsaa ville være med til i Fremtiden, naar der bliver Tale om Brug af Penge, da at udvise en ganske anden Forsigtighed, end det hidtil har været Brug, navnlig her i dette Ting. Det kan ikke hjælpe, at man bliver ved at bevilge ud i det blaa uden nogen Sinde at kunne anvise, hvor man skal faa Beløbene fra. Jeg vilde anse hele denne Situation for dog i nogen Maade at have virket til Gavn, hvis den kunde bevirke, at man her i Rigsdagen med større Forsigtighed omgaas de Penge, man nu en Gang har at raade over, og ikke bliver ved at bevilge uden at kunne paavise, hvorfra man skal faa Indtægterne. For saa vidt man kan det, erkender jeg, at Rigsdagen har fuldt ud Ret til at bevilge Udgifter; men for saa vidt Følgen af de Bevillinger, vi her Gang efter Gang vedtage, bliver den, at vi atter om kort Tid maa søge Laan, have vi i den Situation, vi nu staa i, faaet en Advarsel, og hvis vi ikke tage den til Følge, ville vi maaske bringe Landet i en virkelig alvorlig Situation.

Formanden: Folketingsmanden for Holbæk Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Det var et sandt Ord, det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) dør udtalte. Jeg vil dog gerne have Lov til at pege paa den Kendsgerning, at af de 70 Mill. Kr., som vi i Dag skulle vedtage at laane, skulle 31 Mill. anvendes til Militærudgifter.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wenzel Neergaard: Der er den Grundforskel mellem det ærede Medlems og min Opfattelse, at det er min Opfattelse, at Bevillinger til militære Foranstaltninger høre i egentligste Forstand til Stats-